

forringer Friheden og tillige affpærrer denne Lov, saa er der sandelig mindre Frihed i Landet, end der var før. Jeg stemmer saaledes imod denne Lov.

B. Scholer: Hvis den kongelige Resolution af 5te Juli 1815 var ophævet, saa skulde jeg ogsaa være tilbøielig til at foretrække den ældre Lovgivning om Sammenlægning og Udstyknings for det foreliggende Udkast, især fordi jeg har Betæneligheder ved den nuelige Udstyknings af Steder under 1 Tønde Hartkorn. Men, da den nævnte Resolution forbliver i Kraft, saafremt nærværende Lovudkast ikke gaaer igjennem, og da vi have Exempler paa, at der for ikke mange Aar tilbage er, ifølge denne Resolution, meddeelt Bevilling ad mandatum til Sammenlægning af 40 Tønder Hartkorn og derover, og da Regjeringen i Fremtiden kunde gjenoptage en saadan Anskuelse om Sammenlægning, saa anseer jeg det uforsvarligt at stemme imod Loven.

Nørgaard: Ja, jeg har blot begieret Ordet, for at gjøre en kort Bemærkning i Anledning af det, som blev udtalt af den ærede Rigsdagsmand for Hjørring Amts 2det District (Sørensen). Han udtalte nemlig, at jeg skulde have sagt, at, naagtet jeg fandt denne Lov aldeles uhensigtsmæssig, saa vilde jeg dog alligevel stemme for Loven. Jeg troer rigtig nok, at den ærede Rigsdagsmand der har tilladt sig at tillægge mine Ord en ganske anden Betydning end den Mening, jeg har udtalt; thi jeg har ikke sagt, at Loven var „aldeles uhensigtsmæssig“, jeg udtalte blot, at, naagtet jeg havde havt endeel Betæneligheder ved enkelte Dele af denne Lov, saa fandt jeg dog, at den var brugelig, og vilde derfor stemme for Loven.

Ordføreren: Efter den Gang, som denne Sag har taget, vil man ikke tage mig ilde op, at jeg gjør den Bemærkning, at Lovudkastet ikke er indbragt af mig, at jeg ikke ved noget Ord har foranlediget det, at det er, om end ikke mod min Villie — thi ligeoverfor Thinget har jeg ingen Villie —, saa dog imod mit

Vidende, at jeg er kommen ind i Comiteen, og at det kun er i Opfyldelsen af den mig som Ordfører paahvilende Pligt, og ingenlunde af nogen brændende Yver for en Udstyknings- og Sammenlægningslov, at jeg saa ofte, og tildeels saa vidtløstigt, har maattet tage Deel i Forhandlingerne. Disse Forhandlinger ere imidlertid i logisk Henseende af et meget interessant Indhold; thi, medens omtrent hvertandet af de ærede Medlemmer har talt, som om den foreliggende Lov blot var en Lov om Sammenlægning, uden mindste Hensyn til, hvad den indeholder om Udstyknings, har paa den anden Side hvertandet Medlem talt, som om det blot var en Lov om Udstyknings, og som deri aldeles var glemt Sammenlægningen. Dernæst har en Række af ærede Medlemmer erklæret at ville stemme imod Loven, naagtet den indeholder det, de attraae, som s. Ex. den næstforegaaende Taler, der sagde, at, naar vi ikke kunne faae fuldkommen Ret til uden Bevilling at sammenlægge indtil 20 Tdr. Hartkorn, saa maae vi ialfsald conservere Bevillingssystemet indtil denne hidtil administrativ tilstedelige Grændse, hvilket jo ordret er det, som indeholdes i Forslaget. Den ærede 5te kjøbenhavnske Deputerede (David) meente omtrent det Samme, nemlig, at, naar man ikke kunde faae en ubetinget Sammenlægnings-Frihed indtil 20 Tdr., saa skulde man foretrække at beholde hele det nærværende Bevillingssystem, og han anførte i saa Henseende Et og Andet for, at der ikke skulde være nogen Betænelighed ved at indrømme en saadan videregaaende Sammenlægnings-Frihed, i hvilket Sidste jeg saameget desto lettere kan være enig med den ærede Rigsdagsmand, som det, han udhævede, kun er en tynd Extract af, hvad jeg selv, under Sagens forskellige Forhandlinger har anført, hvilket gælder inclusive den statistiske Opbælgelse, at det tidligere angivne Antal Tønder Hartkorn over 20 Tdr. Hartkorn indbefattede Fæstegodsset, og at altsaa de Argumenter, som fra en anden Side vare hentede, beroede paa en Feiltagelse.